

Но и това не е голѣма погрѣшка, (макаръ и да е погрѣшка): Ями ко́а е́ наша-та погрѣшка; Нашата погрѣшка е голѣмата стꙋдѣнность камъ оꙋчѣнїето, и великото небрежѣнїе за да са просвѣщаваме ꙗ книжното прочитанїе, ꙗ коїто происхожда невѣжество, глꙋпавина, и голѣмо потемнѣнїе на сичкитѣ добродѣтели. Тогꙋ ради това ако́ мало нѣщо соживимъ, и съ оꙋсердїе поразвѣдимъ, ще произникнатъ между насъ сичкитѣ добродѣтели, и сичкото наше благополꙋчїе: защо и книги различни на нашїатъ ꙗзыкъ ще видимъ, и человекꙋцы просвѣщенны ще придобѣемъ, и сло́то ꙗ добро́то ще распознаемъ, и истината ꙗ лажата ще разлѣчимъ, и ще оꙋгрѣе надъ насъ небесното благословѣнїе, и Божїята благодать ще ны ѡсѣни, ꙗ коѣто и най послѣ́тъ происхожда и нашето спасѣнїе, и ще придобѣемъ и царство небесное, спроти каквото дꙋма Соломꙋнъ: **Возжелѣнїе оꙋко премꙋдрости, возводитъ къ царствꙋ вѣчномꙋ.** (1)

(1) Премꙋдрости Гл: 5. ст: 6.